

مقایسه اثربخشی طب سوزنی و پیروکسیکام خوراکی بر درد و فعالیت‌های روزانه زندگی بیماران مبتلا به کمردرد مزمن مکانیکی

اسداله امان‌اللهی^۱ MD، محمدتقی حلی‌ساز^۱ MD، علیرضا شمس‌الدینی^{*} MSc

چکیده

اهداف. شیوع کمردرد در سراسر زندگی به بیش از ۸۴٪ می‌رسد. مهم‌ترین علل ایجادکننده کمردرد، عوامل مکانیکی هستند که از وضعیت بدنی نامناسب، عملکرد بد سیستم عضلانی مفصلی و فشارهای روانی ناشی می‌شوند. این مطالعه با هدف مقایسه اثرات طب سوزنی و پیروکسیکام خوراکی بر درد و عملکرد روزانه بیماران مبتلا به کمردرد مکانیکی انجام شد.

مواد و روش‌ها. در مطالعه‌ای تصادفی، ۵۲ بیمار دچار کمردرد مزمن مکانیکی پس از بررسی کامل، از درمانگاه‌های طب فیزیکی و توانبخشی انتخاب شدند و به‌طور تصادفی به دو گروه مساوی تحت درمان با طب سوزنی (۲ جلسه در هفته) و پیروکسیکام خوراکی (۳۰ میلی‌گرم روزانه) به مدت ۲ هفته متوالی قرار گرفتند. بیماران از نظر شدت درد (براساس مقیاس آنالوگ بصری درد) و فعالیت روزانه قبل از شروع درمان، پس از درمان و ۴ هفته پس از درمان مورد بررسی قرار گرفتند.

یافته‌ها. اختلاف میانگین میزان درد بین دو گروه قبل از شروع درمان، پس از درمان و ۴ هفته پس از درمان به‌ترتیب $11 \pm 1/12$ ، $3 \pm 0/33$ و $3 \pm 0/24$ بود ($p < 0/005$). میانگین درد قبل از شروع درمان، پس از درمان و ۴ هفته پس از درمان در گروه طب سوزنی به‌ترتیب $42 \pm 0/39$ ، $96 \pm 0/88$ و $52 \pm 0/20$ ($p < 0/005$) و در گروه پیروکسیکام به‌ترتیب $61 \pm 0/22$ ، $93 \pm 0/85$ و $28 \pm 0/91$ بود ($p = 0/105$). اختلاف میانگین بین دو گروه در فعالیت‌های روزانه معنی‌دار بود ($p < 0/005$).

نتیجه‌گیری. تاثیر طب سوزنی بر کاهش شدت درد و بهبود فعالیت‌های روزانه بیماران مبتلا به کمردرد مکانیکی مزمن بیشتر از پیروکسیکام خوراکی است.

کلیدواژه‌ها: پیروکسیکام، کمردرد مزمن مکانیکی، طب سوزنی